

Ændringsforslaget vedrørende § 9 indebærer, at disse regler overføres til loven (i § 9, stk. 1), således at retskravet på opholdstilladelse i disse familiesammenføringsstilfælde kommer til at fremgå af lovteksten og ikke som i dag af en bekendtgørelse. Herved tilvejebringes der sikkerhed mod administrative ændringer af det nuværende indhold af familiesammenføringsreglerne.

I forhold til den ovennævnte bestemmelse i udlændingebekendtgørelsens § 25 indebærer ændringsforslaget, at der i loven indsættes en fast aldersgrænse for forældre, der har retskrav på familiesammenføring med et barn i Danmark. Denne grænse foreslås både for mænd og kvinder fastsat til 60 år, hvilket for mændenes vedkommende indebærer en nedsettelse af den gældende grænse med 5 år og for kvindernes vedkommende en forhøjelse med 5 år. En sådan fast aldersgrænse må af administrative grunde anses for mest hensigtsmæssig.

Efter den gældende regel i bekendtgørelsen er det endvidere en betingelse for familiesammenføring, at familien råder over en passende bolig. Denne betingelse er ikke medtaget i den familiesammenføringsregel, som foreslås indsat i lovforslaget.

Opholdstilladelse til forældre til herboende børn kan betinges af, at barnet påtager sig at forsørge ansøgeren. Et krav herom er imidlertid ikke obligatorisk efter ændringsforslaget.

Til nr. 7

Der henvises til bemærkningerne til nr. 31.

Til nr. 9-11

Talrige indvandrerorganisationer har udtrykt ønske om, at indvandrere gives mulighed for at tage ophold i hjemlandet i en længere periode end de i lovforslaget foreslåede 6 på hinanden følgende måneder, uden at opholdstilladelsen bortfalder. Mange indvandrere ønsker at vende tilbage til hjemlandet, men har svært ved at træffe endelig bestemmelse herom, når der i almindelighed kun gives en 6 måneders periode til forsøg på at tilpasse sig. Ændringsforslagene medfører, at denne periode forlænges til 12 måneder. I øvrigt medfører ændringsforslagene en udvi-

delse af adgangen til at dispensere fra den angivne frist på 12 måneder.

Til nr. 12

Ændringsforslaget indebærer, at B-flygtninges opholdstilladelse ikke bortfalder efter den almindelige regel i § 17, stk. 1, men først når den pågældende frivilligt har taget bopæl i hjemlandet eller har opnået beskyttelse i et tredje land. Herved gennemføres der i denne henseende en ligestilling mellem A- og B-flygtninge.

Til nr. 13

Såfremt ændringsforslaget vedtages, skal der foretages ændring af lov om social bistand.

Til nr. 14

Når en udlænding har haft ophold her i landet i mere end 2 år, er det næppe rimeligt, at et behov for forsørgelse af det offentlige skal kunne medføre bortfald af opholdstilladelsen. Muligheden for at lade en opholdstilladelse bortfalde i sådanne tilfælde foreslås derfor fjernet. Det vil være en naturlig konsekvens heraf, at der foretages en ændring af lov om social bistand.

Til nr. 15

Der kan være ganske særlige grunde, der har at gøre med forholdene i hjemlandet, til, at en udlænding ikke har pas eller anden rejselegitimation. Derfor findes bestemmelsen om, at dette skal være årsag til inddragelse af opholdstilladelse, urimelig.

Til nr. 16

Mindretallet har ønsket at give flygtninge en særlig stor sikkerhed, fordi disse mennesker oftest har været udsat for meget voldsomme overgreb mod den personlige integritet.

Til nr. 17

Ændringsforslaget medfører, at en opholdstilladelse ikke kan inddrages, når udlændingen med henblik på varigt ophold lovligt har boet her i landet i mere end de sidste 2 år og udlændingen er kommet her til lan-